

РЕШЕНИЕ

№ 5882

гр. София, 27.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7380** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63, ал.1 от Закона за администра-тивните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 12.02.2020 г., постановено по н.а.х. дело №7716/2019 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 21-ви състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 42-0003035/12.12.2018 г., издадено от директора на ОО „Автомобилна администрация“-гр.С., с което на С. Б. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.31, ал.1, т.8 от Наредба № 34 от 1999 г. за таксиметров превоз на пътници, издадена от министъра на транспорта.

Решението е оспорено от С. Б. Б., с искане да бъде отменено. Наведеното основание за оспорване, предвид оплакванията в касационната жалба, е за нарушение на закона- чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка

В съответствие с приетото от СРС за установено от фактическа страна, на 25.08.2018 г. около 02.00 часа в [населено място], на [улица] С. Б. Б. управлявал таксиметров автомобил „Ф. К.” с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма]. При извършена проверка от полицейски служители се установило, че Б. в качеството си на водач на таксиметров автомобил не разполага с удостоверение за психологическа годност /УПГ/, необходимо за извършвания от него таксиметров превоз на пътници. По случая било образувано досъдебно производство пред ОД РУ на СДВР, пр.пр. 46455/2018 г. по описа на СРП. В хода на досъдебното производство била изисквана справка от ИА „АА”, в която е посочено, че Б. има издадено Удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил 286356/17.08.2015 г., но към 25.08.2018 г. е нямал валидно УПГ, т.к. последното издадено му УПГ е било валидно до 17.08.2018 г. С постановление от 23.10.2018 г. на прокурор от СРП, влязло в законна сила, е прието, че не се касае за състав на престъпление по член 324, ал.1 от НК, а за административно нарушение, поради което досъдебното производство е прекратено, а материалите от него са изпратени на административнонаказващия орган за преценка за ангажиране на административнонаказателната отговорност на Б.. След запознаване с прокурорската преписка, служителите на ИА „АА“ К. и Б. констатирани, че при спирането на автомобила същият е с открит знак „такси“ и водачът не разполага с валидно УПГ. Съставен е АУАН № 257973 от 19.11.2018 г., а въз основа на него е издадено процесното НП.

При тази фактически установявания и след като обусловил изводи за процесуална и материална законосъобразност на НП, СРС го е потвърдил.

Изводите на СРС за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП и за съответствието му с материалния закон е съответна на приложимите процесуални и материалноправни норми, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция-чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН.

Установеното сочи осъществяването на процесното нарушение по чл.31, ал.1, т.8 от Наредба № 34 от 1999 г. за таксиметров превоз на пътници, съгласно който, при управление на таксиметров автомобил водачът е длъжен да носи удостоверение за психологическа годност, а в случая касаторът не е разполагал с валидно такова. За извършеното му е наложено предвиденото в чл.93, ал.1, т.1 ЗАвтПр наказание-глоба в установения от закона абсолютен размер-2000 лева

По тези съображения, като е потвърдил НП, СРС е постановил решението си при липса на релевираното касационно основание или друго такова, за което АССГ следи служебно.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро

ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.02.2020 г., постановено по н.а.х. дело №7716/2019 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.